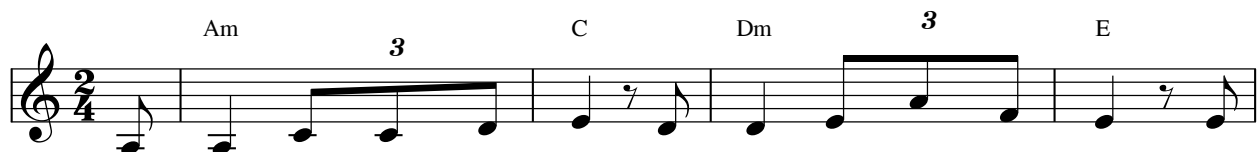

Lời Ngài Gọi

Cuối Chân Mây

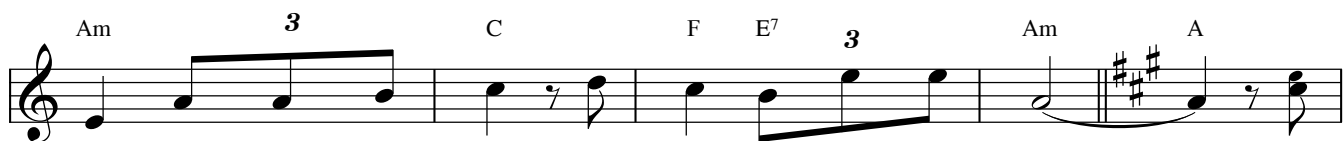
1. Đường chiều Can - vê hoang vắng lạnh lùng chỉ thấy giá băng. Đường
2. Đường nào cho con bước tới đường trần giông tố chơi vơi. Đường
3. Đường nào chông gai chắn lối thuyền tình trên sóng buông trôi. Chiều
4. Tình đời bao nhiêu nhưng nhớ biển đời như khuất xa mờ. Nghìn

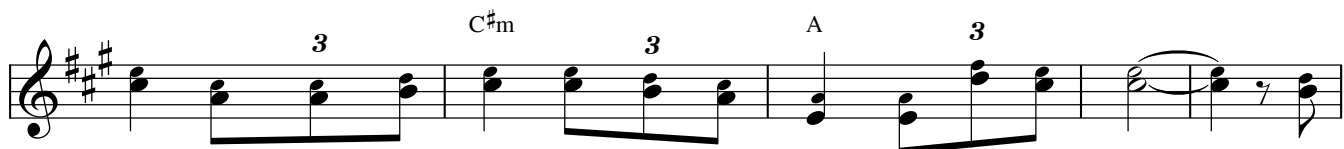
chiều Can - vê hoang vắng Chúa ơi thân con mang nặng. Tình
nào cho con bước tới Chúa ơi thân con rã rời. Nhiều
nào mưa giăng khắp lối Chúa ơi đêm qua lưng đôi. Tạ
trùng đau thương tan vỡ Chúa ơi con đây mong chờ. Trọn

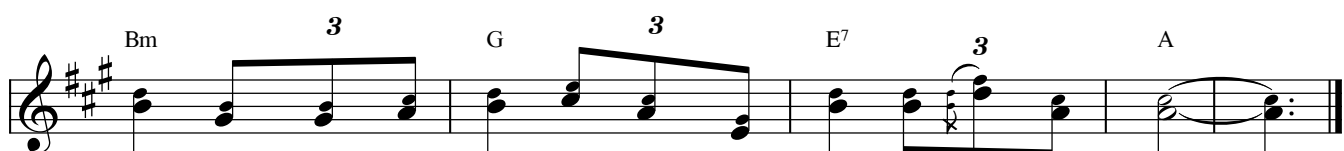
Ngài yêu thương nhân thế khổ lệ trên núi Can - vê. Tình
lần đi trong đêm tối mịt mờ chân bước không trôi. Cuộc
từ trong đêm xưa ấy lời Ngài gọi cuối chân mây. Đường
đời con xin dâng hiến tình Ngài như suốt dịu hiền. Trọn

Ngài yêu thương nhân thế chết cho ai đã lỗi thề.
đời bao phen hối lỗi Chúa ơi xin Chúa thứ tội. ĐK: Can
đời con như đã thấy Chúa đưa con thoát vũng lầy.
đời con xin dâng tiến Chúa ơi xin thấu nỗi niềm.

- vê đường chiều lộng gió Chúa yêu con người thập giá trao thân. Can

- vê đường chiều xưa đó hơi loài người ơi xin chỉ một lần.